

Billighed, i Statens og Stadens Interesse grundede Regler, og man kunde altsaa sige: Saa ligesaagodt nu som senere.

Paa Sagens nærværende Standpunkt skal jeg, hvad Lovens Enkeltheder angaaer, kun dvæle ved følgende 5 Hovedpunkter: 1) Overbefalingen; 2) Tjenestetiden; 3) Fritagelserne; 4) Organisationen; 5) Ophævelsen af Kongens Livcorps og Livjægercorpsen.

Hvad nu for det Første Overbefalingen angaaer, da er det bestemt, at Borgervæbningen skal staae under den civile Øvrigheds Overbefaling. Pluraliteten af Udvalget har holdt sig til Udfastet, som underlægger Væbningen Justitsministeren; en Minoritet har derimod formeent, at Stadens Magistrat burde have Overbefalingen over Væbningen. Jeg kan ikke see nogen Grund til, at man har givet Justitsministeren Overbefalingen, naar det ikke skulde være, fordi Væbningen egentlig, hvad Udskrivningsvæsenet og Regnskabsvæsenet angaaer, efter det gamle Reglement af 1803 § 24 hørte under det kongelige danske Cancellie; men herved maa dog bemærkes, at Meget af hvad dette Collegium havde under sig, er gaaet over til Indenrigsministeriet. Og blot, fordi Udskrivningsvæsenet til Hæren nu forterer under Justitsministeriet, at ville underlægge dette Borgervæbningen, med hvem Magistraten og Borgerrepræsentantskabet, — som forterer under Indenrigsministeren, ligesom alle kommunale Indretninger —, har saameget at gøre, forekommer idetmindste mig mindre hensigtsmæssigt. Søvrigt skulde jeg antage, at Grundene for Minoritetens afvigende Mening ere tilstrækkeligt udviklede i Betænkningen. Jeg har for den modsatte Anskuelse hørt paadæraabe, at Justitsministeren, som ansvarlig, burde raade over Væbningen, fordi den anvendes som Politie; men det forekommer mig imidlertid ikke fornødent; thi vedkommende overordnede Embedsmænd ved Politiet have kun at henvende sig til Borgervæbningens Chef, for at faae Assistance, og det releverer her ikke noget, om den staaer under den ene eller den anden Autoritet. Under særdeles kritiske Omstændigheder vil Regjeringen have det i sin Magt at benytte sig af Bestemmelsen i Paragraphens Slutning og da er det rigtignok Justitsmini-

steren, man har at holde sig til i dette Tilfælde.

Med Hensyn til Tjenestetiden, som jeg nu skal tillade mig at gaae over til, skal jeg bemærke, at Borgerrepræsentanterne have eenstemmigt antaget, at Tjenestetiden ved de borgerlige Corps burde indskrænkes til 16 Aar, og Tjenestepigten, som det hedder, til det 38te Aar. Skulde denne Regel følges, vilde det foranledige en betydelig, en meget betydelig, pludselig Afgang. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvad der deraf vilde resultere, ifølge en Beregning, som Chefen for Borgervæbningen har tilstillet Udvalget. Den reglementerede Styrke for Infanteriet er 288 Underofficerer og 3000 Menige, for Artilleriet 228 Underofficerer og 2000 Menige, tilsammen 516 Underofficerer og 5000 Menige. Til virkelig Tjeneste er der derimod kun ved Infanteriet 177 Underofficerer og 1966 Menige, ved Artilleriet 158 Underofficerer og 1054 Menige, tilsammen til virkelig Tjeneste 335 Underofficerer og 3020 Menige. Dersom Alt, hvad der var 38 Aar, den 1ste Decbr. 1850, skulde afgaae fra Borgervæbningen, naar Loven kom til Udførelse, vilde Styrken til virkelig Tjeneste blive 243 Underofficerer og 1884 Menige ved begge Corpsene. Naar der saafølge Loven blev bestemt 2 Artilleriebatalloner, begge med 150 Underofficerer og 1400 Menige, vilde kun blive tilbage som Infanteri, 93 Underofficerer og 484 Menige. For nu at forebygge denne altfor store pludselige Afgang er det, at Udvalget med Hensyn til Tjenestetiden ikke har troet at burde tiltræde Borgerrepræsentanternes Forslag, men har foreslaaet en Modification, som gaaer ud paa, at Reglen kun skulde gjælde for dem, der have været Udskrivning til Krigstjeneste undergivne efter Anordningen af 23de September 1848, eller Loven af 12te Februar 1849, men derimod ikke for dem, der ikke kunne henregnes blandt det efter disse Anordninger værnepligtige Mandskab. Derved skulde jeg troe, at den altfor pludselige Afgang vilde forebygges. Den allerførste Deel af dem, der nu tjene i Borgervæbningen, komme ikke under denne Afgang til Afgang, hvilken saaledes for Diebliffet ikke bliver saa betydelig, som naar Borgerrepræsentanternes Forslag